

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1369/2018
21.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Дашића и браниоца окривљеног ББ – адвоката Славка Петрића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К бр.22/17 од 11.04.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.662/18 од 19.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 21. децембра 2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Дашића и браниоца окривљеног ББ – адвоката Славка Петрића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици К бр.22/17 од 11.04.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.662/18 од 19.09.2018. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, а захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Дашића у осталом делу, **ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици К бр.22/17 од 11.04.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци, те одређено да ће се ова казна извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује у ..., улица ..., без примене електронског надзора, а окривљени ББ оглашен је кривим због извршења кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци, те одређено да ће се ова казна извршити на тај начин што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, у ..., улица ..., без примене електронског надзора. Истовремено је одређено да окривљени не смеју напуштати просторије у којима издржавају казне затвора, само у случајевима прописаним законом који уређује извршење ванзаводских

кривичних санкција, те да уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне изврше у заводу за извршење казне затвора.

На основу члана 367. став 7. КЗ, од окривљеног ББ одузета је имовинска корист у износу од 400 евра, у динарској противвредности обрачунатој по средњем курсу на дан исплате, а на основу одредаба чланова 91. и 92. КЗ од окривљеног АА одузета је и имовинска корист у износу од 17.000,00 динара, те одређено да су ове износе окривљени дужни да уплате у корист буџета Републике Србије у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

На основу члана 85. КЗ, према окривљеном ББ изречена је мера безбедности забране вршења послова царинског службеника у Министарству финансија РС – Управи царина у трајању од једне године, а на основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени су обавезани да на име паушалног износа суду плате износе од по 10.000,00 динара, сваки у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Истом пресудом, на основу члана 422. тачка 1) ЗКП, према окривљеном АА одбијена је оптужба да је извршио кривично дело трговина утицајем из члана 366. став 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.662/18 од 19.09.2018. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Суботици, пресуда Вишег суда у Суботици К бр.22/17 од 11.04.2018. године, преиначена је у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног АА за кривично дело давање мита из члана 368. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од девет месеци, која казна ће се извршити у просторијама у којима станује, у ..., улица ..., уз примену електронског надзора, док је окривљеног ББ за кривично дело примање мита из члана 367. став 1. КЗ, за које је оглашен првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од једне године, која казна ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, у ..., улица ..., уз примену електронског надзора, уз упозорење да окривљени не смеју напуштати просторије у којима станују, осим у случајевима прописаним законом који одређује извршење кривичних санкција, с тим што уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне издрже у заводу за извршење казне затвора, док су жалбе окривљеног ББ и његовог браниоца и жалба браниоца окривљеног АА одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног АА – адвокат Драган Дашић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, у вези члана 163. став 3. ЗКП, те из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, као и због повреде

закона из члана 439. тачка 1) ЗКП у вези члана 368. став 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи другостепену пресуду, тако што ће укинати пресуду Вишег суда у Суботици и предмет вратити том суду на поновни поступак и одлучивање, или да преиначи обе побијане пресуде тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело;

-бранилац окривљеног ББ – адвокат Славко Петрић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, уз наредбу да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем, те да у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП, одреди да се извршење правноснажне пресуде одлаже, као и да бранилац окривљеног буде обавештен о седници већа у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд доставио је по примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ су неосновани у делу у којем се односе на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ наводи се да је правноснажна пресуда заснована на доказу на коме се не може засновати – на СМС поруци коју је окривљени ББ упутио окривљеном АА на дан 28.05.2014. године, а која је прибављена на основу наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Суботици Кпп бр. Пов.99/14 од 22.05.2014. године, којом је одобрена посебна доказна радња тајног надзора и снимања комуникације путем мобилног телефона ... који је користио окривљени АА. Према наводима захтева, наведена наредба донета је у смислу члана 167. ЗКП дана 22.05.2014. године, а на предлог заменика јавног тужиоца донета је наредба Кпп.Пов.бр.99/14 од 27.08.2014. године, којом је продужена ова мера за још три месеца, те је сходно члану 163. став 1. ЗКП заменик ВЈТ у Суботици имао рок од шест месеци да покрене кривични поступак од када се упознао са материјалом прикупљеним коришћењем посебних доказних радњи, који се има рачунати од 27.08.2014. године. Како је наредба о спровођењу истраге Кт 34/15 према окривљенима ББ и АА донета тек 17.04.2015. године, то је према наводима захтева на овај начин дошло до битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, обзиром да је ВЈТ у Суботици у конкретном случају требало да покрене кривични поступак против окривљених у року од 6 месеци од дана доношења посебне наредбе, односно најкасније до 22.02.2015. године.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у вези са истом битном повредом одредаба кривичног поступка, истиче се да је ВЈТ у Суботици имао увид у транскрипте телефонских разговара за телефон окривљеног АА, снимљених у периоду од 26.05.2014. године до 02.06.2014. године, дакле пре 27.08.2014. године, па је сходно одредби члана 163. став 3. ЗКП исте морао да користи као доказ најкасније до 27.02.2015. године. Како је наредба за спровођење истраге донета 17.04.2015. године, то је ВЈТ у Суботици кривични поступак против окривљених покренуо по протеку рока од 6 месеци од када се упознао са наведеним транскриптима телефонских разговора и имао је обавезу да тај материјал уништи, јер се на истом не може засновати судска одлука. И у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ наводи се да се на овим транскриптима не може заснивати судска одлука, те се у односу на прикупљени материјал који је добијен тајним надзором комуникације, а самим тим и са СМС поруком коју је окривљени ББ упутио окривљеном АА дана 22.05.2014. године морало поступити у складу са чланом 84. став 2. ЗКП, јер је у питању незаконит доказ.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених ББ и АА, Врховни касациони суд оценио је као неосноване, из следећих разлога:

Одредбама члана 163. став 1. ЗКП прописано је да, ако јавни тужилац не покрене кривични поступак у року од 6 месеци од дана када се упознао са материјалом прикупљеним коришћењем посебних доказних радњи или ако изјави да га неће користити у поступку, односно да против осумњиченог неће захтевати вођење поступка, судија за претходни поступак ће донети решење о уништењу прикупљеног материјала. Ставом 3. истог члана прописано је да, ако је при предузимању посебних доказних радњи поступљено супротно одредбама законика или наредби органа поступка, на прикупљеним подацима се не може заснивати судска одлука, а са прикупљеним материјалом се поступа у складу са чланом 84. став 3. Законика.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је наредбом Вишег суда Кпп.Пов.бр.99/14 од 22.05.2014. године, одобрена посебна доказна радња тајног надзора и снимања комуникације која се обавља путем мобилног телефона окривљеног АА и да је наредбом истог суда Кпп.Пов.бр.99/14 од 27.08.2014. године продужена наведена посебна доказна радња за још три месеца, која се примењивала до 27.11.2014. године, те да је јавни тужилац могао да се упозна са материјалом прикупљеним коришћењем ових посебних доказних радњи тек од овог датума, то јасно произилази да је наредба о спровођењу истраге Кт.бр.34/15 од 17.04.2015. године против окривљених АА и ББ донета пре истека рока од 6 месеци, који је прописан одредбом члана 163. став 1. ЗКП. Стога су неосновани и наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених да материјал који је прикупљен коришћењем посебних доказних радњи – СМС порука од 28.05.2014. године и транскрипти телефонских разговора са телефона окривљеног АА од 26.05.2014. године до 02.06.2014. године представљају незаконит доказ и да су морали бити уништени на основу члана 163. став 3. у вези са чланом 84. став 3. ЗКП.

У преосталом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА одбачен је као недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред апелационим односно другостепеним судом.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У преосталом делу, бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости, поред осталог, истиче повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које повреде је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљенима преко браниоца, међутим, у образложењу захтева ниједном речју не наводи се у чему се ова повреда састоји, већ се с тим у вези истиче да се правноснажне пресуде заснивају искључиво на „нејасном, недоследном и противречном исказу сведока ВВ“, те да не постоји ниједан доказ из којег би произишло да је сведок ВВ дао мито, нити да је у томе посредовао окривљени АА. Како се изложеним наводима захтева у суштини указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа, а из ког разлога окривљеном преко браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у овом делу одбацио као недозвољен.

Поред тога, у истом захтеву, као разлог подношења, наводе се битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП у вези са чланом 163. став 3. ЗКП, као и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, које повреде, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитостима окривљенима преко бранилаца. Стога је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА и у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у одбијајућем делу, те на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев браниоца окривљеног АА одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**